

[Fuglsang.]

politik, der udtrykkes af de 2 fløje af NATO-partier. Der findes en anden vej. Danmarks kommunistiske parti har fremlagt og ført sin egen selvstændige politik ud fra det brede arbejdende folks interesser. Vi har modsat os forsvarsforliget. Vi har stemt og vil fortsat stemme imod finansloven med dens forsvarsudgifter. Vi har som det eneste parti i denne sal stemt mod Danmarks tilslutning til de syv og som det eneste parti krævet kontrol med monopoler, priser og avancer.

Vi har videre for at bremse monopolernes magt som nævnt krævet visse nationaliseringer. Vi har stillet vore egne forslag, socialt, skattemæssigt og uddannelsesmæssigt; vi har samtidig positivt støttet alle forslag, der betød fremskridt, og vi vil fortsat loyalt gøre det.

Vi betragter vor store arbejderklasse som landets førende politiske kraft, men vi betragter den ikke som en klasse, der kan eller skal diktere andre. Der er i realiteten ingen modsætninger mellem arbejdende mennesker, det være sig håndens eller åndens; der er ingen modsætninger mellem f. eks. husmandens krav om en betrygget økonomisk fremtid for sig og sine og en rimelig løn for sit arbejde og arbejdernes tilsvarende krav under de betingelser, arbejderne lever under.

Begge parter forenes i kravet om fortsat fred, udbyggede demokratiske rettigheder, sikring af vor nationale selvbestemmelsesret og tryghed i tilværelsen.

Vi kommunister tilsiger dem ærligt og loyalt, at vi med alle de kræfter og de evner, vi råder over, vil støtte dem i kampen for opfyldelsen af disse deres krav.

Elias Lauf: Det tredje år for min deltagelse i forhandlingerne i dette høje ting er snart afsluttet. Jeg takker for den velvillige modtagelse og forståelsen af de grønlandske medlemmers arbejde her i tinget. Mange lovforslag har været fremsat for tinget i løbet af disse år; men for Grønlands vedkommende

har det været meget sparsomt, særlig i år. Ganske vist er der flere lovforslag specielt for Grønland under forberedelse for tiden i forskellige udvalg og kommissioner, f. eks. forslag til lærlingelov, til minelov o. s. v., men det går uendelig langsomt. Jeg tvivler dog ikke om, at dette skyldes et sagligt og grundigt arbejde. Men kunne det ikke gå noget hurtigere? Med glæde har jeg erfaret, at nye gode ideer, der dukker op under forhandlingerne, i dag realiseres med det samme, uden at man afventer lovforslags endelige vedtagelse. Jeg har imidlertid den opfattelse, at der er flere hastesager, som stadig venter på deres løsning.

Overbefolkningen af visse byer i Grønland er en kendsgerning, ikke mindst for så vidt angår byerne Egedesminde og Holsteinsborg. Jeg nævner disse byer, fordi det er de større byer, hvor der er gjort mindst for at udbygge produktionsmulighederne, eller hvor der ikke er planer om at skaffe bedre beskæftigelse i den nærmeste fremtid. Jeg tager disse to byer og jævnfører dem med andre byer, som er i stærk udvikling. Vi ved jo fra andre steder i verden, at byer i udvikling tit virker nedbrydende på mennesker og får de unge til at blive rodløse, hvis der ikke drages omsorg for betryggende udviklingsmuligheder. Om 10 år vil der være tusinder af børn, der på en gang skal til at forlade skolen. Hvad med dem? Den store moderne skole i Egedesminde, som blev opført for 5 år siden, er allerede ved at være for lille, og man skal snart til at tænke på at udvide den til 10 skoleklasser for at klare behovet. Hvad skal disse unge gøre, hvor skal man kunne skaffe dem arbejde, og ved hvad?

En systematisk undersøgelse og kortlægning af fiskeforekomster ved disse distrikter er endnu ikke gennemført trods gentagne anmodninger herom. Om 10-12 år vil man så få en kæmpestab af unge, der har mulighed for at uddanne sig videre til hvad det skal være, hvis de da har evnerne og viljen. Mon ikke mange bare vil blive arbejdsmænd, måske halvt fiskere eller andet halvt? Det